

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງການເງິນ

ເລກທີ 3991 /ກງ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ກັນຍາ 2023

ຄໍາແນະນຳ
ວ່າດ້ວຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປະກັນໄພ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 78/ສພຊ, ລົງວັນທີ 29 ພະຈິກ 2019;
- ອີງຕາມ ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ກະຊວງການເງິນ ສະບັບເລກທີ 600/ນຍ, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ, ສະບັບເລກທີ 794-04/ປລປ, ລົງວັນທີ 14 ກໍລະກົດ 2023.

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ອອກຄໍາແນະນຳ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ຮູບແບບ ແລະ ອົງປະກອບລວມ ຂອງ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ແນໃສ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ແລະ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງ, ຜັດທະນາ ແລະ ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 2 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສໍາລັບບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ແລະ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 3 ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ

ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າດ້ານການປະກັນໄພ ທີ່ ບໍລິສັດປະກັນໄພ ຈຳໜ່າຍໃຫ້ແກ່ ຜູ້ຊື້ ປະກັນໄພ ແລະ ທັງສອງຝ່າຍໄດ້ຕົກລົງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ, ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພປະກອບ ມີ ສອງ ປະເພດ ຄື: ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ;

1

ສັນຍາປະກັນໄພ ແມ່ນ ສັນຍາບໍລິການດ້ານວິຊາການ ເຊິ່ງຕ້ອງກຳນົດວັດຖຸປະສົງຢ່າງຊັດເຈນ, ມີຈິງ, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່ຂັດກັບຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຈິງ.

ໝວດທີ 2 ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ

ມາດຕາ 4 ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ

ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າດ້ານການປະກັນໄພ ທີ່ຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຕະຫຼອດຊີວິດ ຫຼື ຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາ;

ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ສາມາດກຳນົດເງື່ອນໄຂບໍ່ຄຸ້ມຄອງການເສຍຊີວິດ ຈາກກໍລະນີການຄາດຕະກຳຕົວເອງ (ຂ້າຕົວຕາຍ) ຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ແລະ/ຫຼື ຈາກກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫາກເປັນຜູ້ຄາດຕະກຳຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ພາຍໃນ ໜຶ່ງ ປີ ນັບແຕ່ວັນເຮັດສັນຍາ.

ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ມີ ສາມ ກຸ່ມ ໂດຍແຍກຕາມຄຸນລັກສະນະຂອງການປະກັນຊີວິດ ດັ່ງນີ້:

- ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ທີ່ບໍ່ໃຫ້ເງິນປັນຜົນ (Non-Participating Life Insurance) ແມ່ນ ການປະກັນຊີວິດ ທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ຕາມສັນຍາ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນປັນຜົນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ;
- ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ທີ່ໃຫ້ເງິນປັນຜົນ (Participating Life Insurance) ແມ່ນ ການປະກັນຊີວິດ ທີ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ໄດ້ຮັບ ທັງ ການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ເງິນປັນຜົນຈາກການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລະ ຈຳນວນເງິນທີ່ຢັ້ງໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ, ກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດນີ້ ສ່ວນຫຼາຍອາດຈະມີຄ່າປະກັນໄພທີ່ສູງກວ່າກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດທີ່ບໍ່ໃຫ້ເງິນປັນຜົນ;
- ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ຄວບການລົງທຶນ (Investment Linked Life Insurance) ແມ່ນ ການປະກັນຊີວິດ ທີ່ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ນຳເອົາຄ່າປະກັນໄພສ່ວນໃດໜຶ່ງໄປລົງທຶນ ໂດຍຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ສາມາດເລືອກຊ່ອງທາງການລົງທຶນໄດ້ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ກຳນົດໄວ້, ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດກຸ່ມນີ້ ຖືເປັນ ກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດແບບພິເສດ ໂດຍໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ສາມາດເລືອກຊ່ອງທາງການລົງທຶນເພີ່ມໄດ້ ເຊິ່ງການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ (ກຳໄລ) ແລະ ເສຍຜົນປະໂຫຍດ (ຂາດທຶນ) ແມ່ນຂຶ້ນກັບຜົນໄດ້ຮັບຈາກການລົງທຶນຕົວຈິງ.

ແຕ່ລະກຸ່ມຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ອາດມີ ຮູບແບບຜະລິດຕະພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະກັນຊີວິດຕະຫຼອດຊີບ (Whole Life Insurance);
2. ການປະກັນຊີວິດແບບມີກຳນົດເວລາ (Term Life Insurance);
3. ການປະກັນຊີວິດສະສົມທຶນ (Endowment Life Insurance);
4. ການປະກັນຊີວິດແບບໄດ້ຜົນຫຼັງຮັບບຳນານ (Annuity Life Insurance).

ມາດຕາ 5 ການປະກັນຊີວິດຕະຫຼອດຊີບ

ການປະກັນຊີວິດຕະຫຼອດຊີບແມ່ນການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕະຫຼອດຊີວິດ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນເວລາເສຍຊີວິດ ເຊິ່ງ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕາມທີ່ໄດ້

ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ, ຜິເສດ ແມ່ນສາມາດກຳນົດເງື່ອນໄຂການຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກມີຊີວິດເກີນອາຍຸ 90-99 ປີ (ຂຶ້ນກັບການກຳນົດແບບຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ).

ລັກສະນະສຳຄັນ ຂອງການປະກັນຊີວິດແບບຕະຫຼອດຊີບ:

- ສາມາດກຳນົດໄລຍະເວລາການຊຳລະຄ່າປະກັນໄພ ເປັນແບບຕະຫຼອດຊີບ ຫຼື ກຳນົດໄລຍະເວລາທີ່ແນ່ນອນ; ການຊຳລະຄ່າປະກັນໄພແບບຕະຫຼອດຊີບ: ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພເປັນຈຳນວນເງິນໃດໜຶ່ງ ເປັນປະຈຳທຸກເດືອນ, ເປັນງວດ, ເຄິ່ງປີ ຫຼື ທຸກປີ ຈົນກວ່າສັນຍາຈະສິ້ນສຸດຜົນບັງຄັບ;
- ການຊຳລະຄ່າປະກັນໄພແບບກຳນົດໄລຍະເວລາທີ່ແນ່ນອນ: ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດກຳນົດເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພເປັນເງິນກ້ອນພຽງຄັ້ງດຽວ ຫຼື ໃນກຳເວລາໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ ເຊັ່ນ: 10 ປີ, 15 ປີ ຫຼື 20 ປີ, ເຊິ່ງພາຍຫຼັງທີ່ຊຳລະຄ່າປະກັນໄພຄົບຕາມສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພບໍ່ຕ້ອງຊຳລະຄ່າປະກັນໄພອີກຕໍ່ໄປ;
- ສຳລັບຈຳນວນຄ່າປະກັນໄພ ແມ່ນສາມາດກຳນົດເປັນອັດຕາຄົງທີ່ເທົ່າກັນທຸກໆງວດ ຫຼື ເປັນອັດຕາທີ່ບໍ່ເທົ່າກັນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 6 ການປະກັນຊີວິດແບບມີກຳນົດເວລາ

ການປະກັນຊີວິດແບບມີກຳນົດເວລາ ແມ່ນ ການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ ຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຕາມກຳນົດເວລາໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ, ການປະກັນຊີວິດຮູບແບບນີ້ ສ່ວນຫຼາຍຈະມີຄ່າປະກັນໄພທີ່ຕ່ຳກວ່າຮູບແບບອື່ນ ເພາະບໍ່ມີການຈ່າຍສິນປະກັນໄພໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກມີຊີວິດຢູ່ເມື່ອຄົບຕາມກຳນົດເວລາໃນສັນຍາ; ໝາຍຄວາມວ່າຖ້າຫາກຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຍັງມີຊີວິດຢູ່ເມື່ອຄົບຕາມສັນຍາແລ້ວ ຖືວ່າສັນຍາແມ່ນສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະບໍ່ໄດ້ຮັບສິນທິດແທນປະກັນໄພໃດໆທັງນັ້ນ ເພາະການປະກັນຊີວິດແບບນີ້ໃຫ້ປະໂຫຍດໃນດ້ານການຄຸ້ມຄອງຈາກການເສຍຊີວິດພຽງຢ່າງດຽວ. ການປະກັນຊີວິດຮູບແບບນີ້ ເປັນການປະກັນຄວາມຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ທີ່ບໍ່ມີການສະສົມທຶນ.

ລັກສະນະສຳຄັນ ຂອງ ການປະກັນຊີວິດແບບກຳນົດເວລາ:

- ມີການກຳນົດໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາທີ່ແນ່ນອນ ເຊັ່ນ 5 ປີ, 10 ປີ, 15 ປີ, 20 ປີ ຫຼື ແລ້ວແຕ່ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພເລືອກຊື້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ;
- ການປະກັນຊີວິດແບບນີ້ ສ່ວນຫຼາຍໃຫ້ຄວາມຄຸ້ມຄອງການເສຍຊີວິດສູງ ແຕ່ຈ່າຍເບ້ຍປະກັນໄພຕ່ຳ (ຂຶ້ນກັບການກຳນົດແບບຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ).

↓

ມາດຕາ 7 ການປະກັນຊີວິດສະສົມທຶນ

ການປະກັນຊີວິດສະສົມທຶນ ແມ່ນ ການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ ຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ໃນ ເວລາເສຍຊີວິດ ຫຼື ມີຊີວິດຢູ່ຄົບຕາມກຳນົດເວລາໃນສັນຍາ ເຊິ່ງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາທີ່ ຕົກລົງກັນໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ ຫຼື ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກມີຊີວິດ ຢູ່ຄົບຕາມກຳນົດເວລາໃນສັນຍາ, ການປະກັນຊີວິດຮູບແບບນີ້ ເປັນການປະສົມປະສານເຂົ້າກັນ ລະຫວ່າງ ການຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ການສະສົມທຶນ (ອອມເງິນ);

ລັກສະນະສໍາຄັນ ຂອງ ການປະກັນຊີວິດແບບສະສົມທຶນ:

- ການປະກັນຊີວິດແບບນີ້ໃຫ້ທັງຄວາມຄຸ້ມຄອງຊີວິດ ແລະ ເປັນການສະສົມທຶນ (ອອມເງິນ);
- ໄລຍະເວລາຊໍາລະຄ່າປະກັນໄພ ສາມາດກຳນົດໄລຍະເວລາ ທີ່ເທົ່າ ຫຼື ຕ່າງຈາກໄລຍະເວລາຄຸ້ມຄອງ, ຕົວຢ່າງ: ໃນໄລຍະເວລາຄຸ້ມຄອງ 15 ປີ ແມ່ນ ອາດຈະກຳນົດການຊໍາລະຄ່າປະກັນໄພ 10 ປີ ຫຼື 15 ປີ ກໍ່ໄດ້.

ມາດຕາ 8 ການປະກັນຊີວິດແບບໄດ້ຜົນຫຼັງຮັບບໍານານ

ການປະກັນຊີວິດແບບໄດ້ຜົນຫຼັງຮັບບໍານານ ແມ່ນ ການປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການ ປະກັນໄພ ໃນເວລາເສຍຊີວິດກ່ອນອາຍຸບໍານານ ຫຼື ມີຊີວິດຢູ່ຄົບອາຍຸບໍານານ ເຊິ່ງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງ ຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຫາກເສຍຊີວິດກ່ອນ ອາຍຸ ບໍານານ ຫຼື ຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກມີຊີວິດຢູ່ ເມື່ອຄົບອາຍຸບໍາ ນານ, ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຫາກມີຊີວິດຢູ່ ເມື່ອຄົບອາຍຸບໍານານ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດກໍຈະຈ່າຍ ສິນປະກັນໄພ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ຈົນກວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພຈະເສຍຊີວິດ ໂດຍຈ່າຍເປັນ ງວດຕາມຈຳນວນເງິນໃດໜຶ່ງທີ່ເທົ່າກັນຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ເປັນຕົ້ນ ຈ່າຍເປັນ ແຕ່ລະເດືອນ, 03 ເດືອນ, 06 ເດືອນ ຫຼື 12 ເດືອນ ຫຼື ຕາມກຳນົດເວລາໄດ້ກຳນົດໃນສັນຍາປະກັນຊີວິດ.

ລັກສະນະສໍາຄັນ ຂອງ ການປະກັນຊີວິດແບບໄດ້ຜົນຫຼັງຮັບບໍານານ

- ສາມາດກຳນົດອາຍຸບໍານານ ໃນຊ່ວງອາຍຸແຕ່ 55 ປີ ເຖິງ 65 ປີ ຫຼື ກຳນົດອາຍຸບໍານານແບບອິດສະຫຼະ (ຂຶ້ນກັບການກຳນົດແບບຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ຂອງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ).

ມາດຕາ 9 ອົງປະກອບ ຂອງ ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ

ອົງປະກອບຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ແມ່ນການຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ ຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການ ປະກັນໄພ ໃນທຸກກໍລະນີ ເປັນຕົ້ນ ການເສຍຊີວິດຈາກການເກີດພະຍາດ ແລະ ການເສຍຊີວິດຈາກການເກີດ ອຸປະຕິເຫດ.

ໝວດທີ 3

ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 10 ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າດ້ານການປະກັນໄພ ທີ່ຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊັບສິນ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ການປະກັນໄພອື່ນ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການປະກັນຊີວິດ.

ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ປະກອບມີ ຮູບແບບ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະກັນໄພລົດ (Motor Insurance);
2. ການປະກັນໄພການຂົນສົ່ງ (Marine, Aviation, Transport Insurance);
3. ການປະກັນໄພອັກຄີໄພ (Fire Insurance);
4. ການປະກັນໄພອື່ນ (Miscellaneous Insurance)

ມາດຕາ 11 ການປະກັນໄພລົດ

ການປະກັນໄພລົດ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍ(ຄວາມສ່ຽງ) ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການນຳໃຊ້ລົດ ເຊິ່ງໄດ້ແກ່: ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ລົດ (ການຍຸບສະຫຼາຍ ຫຼື ລົດເສຍ), ແກ່ຊີວິດ, ຮ່າງກາຍ ແລະ ຊັບສິນຕ່າງໆ. ການປະກັນໄພລົດ ແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດ ຄື:

1. ການປະກັນໄພລົດແບບບັງຄັບ ແມ່ນຄຸ້ມຄອງສະເພາະຄວາມເສຍຫາຍທາງແພ່ງຕໍ່ບຸກຄົນທີສາມ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ເສຍຊີວິດ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທາງດ້ານຊັບສິນ ຈາກອຸປະຕິເຫດຂອງລົດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເປັນຕົ້ນເຫດ, ການປະກັນໄພລົດແບບບັງຄັບແມ່ນຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກກຳນົດຄ່າປະກັນ, ສິນປະກັນໄພ ແລະ ເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງ ໂດຍກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ໃຫ້ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
2. ການປະກັນໄພລົດແບບສະໝັກໃຈ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການນຳໃຊ້ລົດ, ສຳລັບອັດຕາຄ່າປະກັນໄພ, ສິນປະກັນໄພ, ເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນ ເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນຈະຖືກກຳນົດໂດຍບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ພາຍຫຼັງທີ່ກະຊວງການເງິນຮັບຮອງອະນຸມັດແລ້ວ ຈຶ່ງສາມາດໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການແກ່ສັງຄົມໄດ້.

ມາດຕາ 12 ການປະກັນໄພການຂົນສົ່ງ

ການປະກັນໄພການຂົນສົ່ງ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍຈາກການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ໂດຍສານຂອງພາຫະນະທາງນໍ້າ, ທາງອາກາດ ແລະ ທາງບົກ.

ມາດຕາ 13 ການປະກັນໄພອັກຄີໄພ

ການປະກັນໄພອັກຄີໄພແມ່ນຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍຈາກການເກີດອັກຄີໄພ ເຊິ່ງຊັບສິນທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພເປັນຕົ້ນເຫດ; ສາມາດກຳນົດເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງທີ່ເປັນສາຍເຫດມາຈາກ ໄຟຟ້າລັດວົງຈອນ, ຝ້າຜ່າ, ແຮງລະເບີດຂອງແກສທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອແສງສະຫວ່າງ ຫຼື ນຳໃຊ້ວັດຖຸປະສົງພາຍໃນ, ການປະທຸ້ໄຟ, ການວາງເຝິງ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ມີຜົນເສຍຕໍ່ຊັບສິນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 14 ການປະກັນໄພອື່ນ

ການປະກັນໄພອື່ນ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງຄວາມສຸນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆອັນທີ່ນອກເໜືອຈາກການຄຸ້ມຄອງຄວາມເສຍຫາຍຂອງການປະກັນໄພລົດ, ການປະກັນໄພການຂົນສົ່ງ ແລະ ການປະກັນໄພອັກຄີໄພ ເຊິ່ງສາມາດຈຳແນກໄດ້ດັ່ງນີ້:

- ການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບບຸກຄົນ ເປັນຕົ້ນ ການປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດສ່ວນບຸກຄົນ, ການປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດການເດີນທາງ, ການປະກັນໄພສຸຂະພາບ;

- ການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບຊັບສິນ ເປັນຕົ້ນ ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງດ້ານການເງິນ ແລະ ສິນເຊື່ອ, ການປະກັນໄພຄວາມເສຍຫາຍຂອງທຸລະກິດ, ການປະກັນໄພປ້າຍໂຄສະນາ ແລະ ການປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງຊັບສິນ;
- ການຄຸ້ມຄອງຄວາມຮັບຜິດຕາມກົດໝາຍຕໍ່ບຸກຄົນພາຍນອກ ເປັນຕົ້ນ ການປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບຈາກຜະລິດຕະພັນ, ການປະກັນໄພຄວາມຮັບຜິດຊອບຈາກວິຊາຊີບ;
- ການຄຸ້ມຄອງກ່ຽວກັບໄພອື່ນໆເຊັ່ນ: ການປະກັນໄພຜົນລະບຸກ, ການປະກັນໄພປ່າໄມ້, ການປະກັນໄພສັດລ້ຽງ, ການປະກັນໄພທາງດ້ານກະສິກໍາ, ການປະກັນໄພອຸບັດຕິໄພ ແລະ ໄພພິບັດ.

ມາດຕາ 15 ອົງປະກອບ ຂອງ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ອົງປະກອບຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ປະກອບມີ:

- ການຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ຊັບສິນຕ່າງໆ;
- ການຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນ ຂອງ ບຸກຄົນທີສາມ, ສໍາລັບ ການຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ຊີວິດ ຂອງ ບຸກຄົນທີສາມ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບສະເພາະທາງແພ່ງ;
- ການຄ້າປະກັນຄວາມສ່ຽງອື່ນ ທີ່ບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ.

ໝວດທີ 4

ການຈໍາໜ່າຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ

ທຸກໆຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທີ່ໄດ້ສ້າງ, ຜັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຈາກບໍລິສັດ ປະກັນຊີວິດ ແລະ ປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ຍື່ນສະເໜີຂໍການອະນຸມັດ ຈາກ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ກ່ອນການຈໍາໜ່າຍອອກສູ່ສັງຄົມ.

ມາດຕາ 16 ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ສໍາລັບ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ

ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ສາມາດຈໍາໜ່າຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທີ່ມີຮູບແບບຕາມມາດຕາ 4 ແລະ ອົງປະກອບ ຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ຕາມມາດຕາ 9 ຂອງຄໍາແນະນໍາສະບັບນີ້, ພ້ອມທັງ ສາມາດກໍານົດ ການປະກັນໄພອຸປະຕິເຫດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ການປະກັນສຸຂະພາບ ເຂົ້າເປັນສັນຍາເສີມໄດ້.

ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ປະກອບມີ ສັນຍາປະກັນຊີວິດຫຼັກ (ສັນຍາຊີວິດປະເພດສາມັນ) ເຊິ່ງບໍລິສັດປະກັນຊີວິດຕົກລົງຈະຈ່າຍຈໍານວນເງິນທີ່ແນ່ນອນຕາມທີ່ຕົກລົງໄວ້, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດຍັງສາມາດສ້າງສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ບັນທຶກສະຫຼັກຫຼັງ ສໍາລັບແນບ(ຊ້ອນທ້າຍ)ໄວ້ສັນຍາ ເພື່ອໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ກັບສັນຍາປະກັນຊີວິດຫຼັກ ເພື່ອຂະຫຍາຍເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດພິເສດເພີ່ມເຕີມຈາກສັນຍາປະກັນຊີວິດຫຼັກ, ສັນຍາເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ບັນທຶກສະຫຼັກຫຼັງນີ້ ເອີ້ນວ່າ ສັນຍາເພີ່ມເຕີມຊ້ອນທ້າຍ (Rider) ປະກອບດ້ວຍ:

- ສັນຍາເພີ່ມເຕີມຊ້ອນທ້າຍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງອຸປະຕິເຫດ;
- ສັນຍາເພີ່ມເຕີມຊ້ອນທ້າຍ ການປະກັນສຸຂະພາບ;
- ສັນຍາເພີ່ມເຕີມຊ້ອນທ້າຍ ການປະກັນຊີວິດແບບກໍານົດໄລຍະເວລາ;
- ສັນຍາເພີ່ມເຕີມຊົດເຊີຍລາຍໄດ້;
- ສັນຍາເພີ່ມເຕີມອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ.

ມາດຕາ 17 ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ສຳລັບ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ

ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ສາມາດຈຳໜ່າຍສະເພາະຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທີ່ມີຮູບແບບ ຕາມ ມາດຕາ 10 ແລະ ອົງປະກອບຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຕາມ ມາດຕາ 15 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ເທົ່ານັ້ນ;

ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ບໍ່ສາມາດຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທີ່ຄຸ້ມຄອງເງື່ອນໄຂການເສຍຊີວິດ ຈາກພະຍາດ, ແຕ່ສາມາດກຳນົດການຈ່າຍເງິນນະໂຍບາຍເພື່ອເປັນຄຳມະນຸດສະທຳ (ເງິນອຸດໜຸນການເສຍຊີວິດ ຫຼື ຄ່າປົວແປງຈິດໃຈ) ບໍ່ເກີນ 3.000.000 (ສາມລ້ານ) ກີບ ໃນກໍລະນີຜູ້ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຕາມ ສັນຍາປະກັນໄພຫາກເກີດເສຍຊີວິດຈາກພະຍາດ.

ມາດຕາ 18 ຊ່ອງທາງການຈຳໜ່າຍ

ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງດັ່ງນີ້:

1. ການຂາຍໂດຍທາງກົງ (Direct saling) ເປັນການຈຳໜ່າຍໂດຍພະນັກງານຂອງບໍລິສັດປະກັນໄພ ໃນຮູບແບບການເຮັດສັນຍາກັບພະນັກງານຂາຍ, ຜ່ານລະບົບເອເລັກໂຕນິກ (Website, application) ທີ່ບໍລິສັດປະກັນໄພເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ;
2. ການຂາຍໂດຍຄົນກາງປະກັນໄພ (Intermediary) ເປັນການຈຳໜ່າຍໂດຍຜ່ານ ຕົວແທນປະກັນໄພ (Insurance Agent) ແລະ ນາຍໜ້າປະກັນໄພ (Insurance Broker) ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເຄື່ອນໄຫວ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ການຂາຍໂດຍຜ່ານຊ່ອງທາງອື່ນ ເປັນການຈຳໜ່າຍນອກເໝືອນຈາກ ການຂາຍໂດຍທາງກົງ ແລະ ການຂາຍໂດຍຄົນກາງປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເຊິ່ງຜະລິດຕະພັນທີ່ຈະຈຳໜ່າຍຂອງຊ່ອງທາງນີ້ ຕ້ອງເປັນຜະລິດຕະພັນທີ່ມີລັກສະນະພິເສດ ເຊັ່ນ: ເປັນຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພສະດວກຊື້, ອ່ານແລ້ວເຂົ້າໃຈງ່າຍ ເຊິ່ງ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະອີງໃສ່ລັກສະນະພິເສດຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ຕາມແຕ່ໄລຍະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ.

ໝວດທີ 5

ການອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ

ມາດຕາ 19 ເອກະສານຂໍອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ

1. ຜູ້ປະກັນໄພ ຕ້ອງປະກອບເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພທີ່ຈະຂໍອະນຸມັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລ້ວຍື່ນຂໍການອະນຸມັດ ຈາກ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເຊິ່ງປະກອບມີ:
 - ຕົວຢ່າງ ຫຼື ຮູບປະກອບຂອງຜະລິດຕະພັນ;
 - ຮ່າງສັນຍາປະກັນໄພ;
 - ແຜນໂຄສະນາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພນັ້ນ;
 - ໜັງສືອະທິບາຍການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ, ວິທີຄິດໄລ່ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍໃນແຕ່ລະທາງເລືອກ;
 - ຜະລິດຕະພັນປະກັນຊີວິດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນການຄິດໄລ່ຈາກນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການ ແລະ ຄວາມຊຳນານດ້ານການສ້າງສັນຍາປະກັນຊີວິດມາກ່ອນ.

2. ນອກຈາກເງື່ອນໄຂທີ່ກ່າວມາໃນມາດຕານີ້ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ສາມາດຮຽກຮ້ອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພີ່ມເຕີມ ລວມທັງຄໍາເຫັນຂອງນັກຄະນິດສາດປະກັນໄພ ສໍາລັບຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 20 ເງື່ອນໄຂ ແລະ ການອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນ

1. ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະທົບທວນ ຫຼື ກວດກາ ຄໍາຮ້ອງ ແລະ ບັນດາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວ ແຈ້ງຕອບການອະນຸມັດ ຫຼື ປະຕິເສດພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ໃຫ້ຜູ້ປະກັນໄພຮັບຊາບ ເປັນລາຍລັກອັກສອນ.
2. ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະອະນຸມັດຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ກໍ່ຕໍ່ເນື້ອວ່າ:
 - 2.1 ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ຈາກຜະລິດຕະພັນ ມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ເຂົ້າໃຈງ່າຍສໍາລັບລູກຄ້າ;
 - 2.2 ມີການກຳນົດຈຳນວນງວດ ໃນການຊຳລະຄ່າທຳນຽມປະກັນໄພ ເພື່ອສາມາດໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ;
 - 2.3 ມີການກຳນົດເງື່ອນໄຂການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຂໍ້ຍົກເວັ້ນຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພຢ່າງຈະແຈ້ງ;
 - 2.4 ວິທີ, ຮູບແບບ ຫຼື ຊ່ອງທາງການຂາຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ຕ້ອງສອດຄ່ອງຕາມການກົດໝາຍລະບຽບການ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບໃນຕະຫຼາດປະກັນໄພ;
 - 2.5 ຂັ້ນຕອນການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງຂອງຜະລິດຕະພັນ ໃຫ້ມີການກຳນົດຈະແຈ້ງ ໂດຍສະເພາະການປະກັນໄພຕໍ່; ແລະ
 - 2.6 ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ສະເໜີຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພນັ້ນ ຕ້ອງມີຄວາມສາມາດທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ.
3. ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະອະນຸມັດການໂຄສະນາ ສໍາລັບ ຜະລິດຕະພັນດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຕໍ່ເນື້ອ:
 - 3.1 ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພນັ້ນ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດແລ້ວ;
 - 3.2 ແຜນການໂຄສະນາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ.
4. ຜູ້ປະກັນໄພ ຈະບໍ່ສາມາດຂາຍ ຫຼື ໂຄສະນາບັນດາຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ກ່ອນໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ຈາກກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ.

ໝວດທີ 6 ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 21 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ກໍລະນີ ບໍລິສັດປະກັນຊີວິດ ແລະ ບໍລິສັດປະກັນໄພທົ່ວໄປ ຫາກມີການສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຄໍາແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການ ດັ່ງນີ້:

1. ຈະຖືກແຈ້ງຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຢຸດຕິການສ້າງ ຫຼື ພັດທະນາ ຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ. ໃນກໍລະນີຫາກມີການຈຳໜ່າຍ ອອກສູ່ສັງຄົມແລ້ວ ແມ່ນຕ້ອງຢຸດຕິການຈຳໜ່າຍທັນທີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝຕາມທີ່ໄດ້

↓

- ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 22 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້, ຜູ້ປະກັນໄພ ສາມາດສະເໜີຂໍ້ປັບປຸງເງື່ອນໄຂຂອງຜະລິດຕະພັນປະກັນໄພ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ແລ້ວຈຶ່ງສາມາດຈຳໜ່າຍອອກສູ່ສັງຄົມໄດ້;
2. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ຢຸດຕິການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນໄພແລ້ວ, ຖ້າຍັງພົບເຫັນມີການສືບຕໍ່ຈຳໜ່າຍຕື່ມ ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະແຈ້ງກ່າວເຕືອນເປັນລາຍລັກອັກສອນອີກຄັ້ງໜຶ່ງ ພ້ອມທັງ ປັບໃໝ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນ ມາດຕາ 22 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້;
 3. ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບແຈ້ງກ່າວເຕືອນ, ຖ້າຍັງພົບເຫັນມີການສືບຕໍ່ຈຳໜ່າຍຕື່ມ ແມ່ນຈະຖືກໂຈະໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດປະກັນໄພ ແລະ ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະບັນທຶກການປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນປະຫວັດການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງ ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ລະເມີດເງື່ອນໄຂຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 22 ການປັບໃໝ

ໃນກໍລະນີທີ່ ກະຊວງການເງິນ ຝ່າຍລະນາແລ້ວ ເຫັນວ່າ ຜູ້ປະກັນໄພ ຝ່າຍການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດໃນມາດຕາໃດໜຶ່ງຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້, ກົມປະຕິຮູບລັດວິສາຫະກິດ ແລະ ການປະກັນໄພ ຈະແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນດັ່ງກ່າວປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດດຳເນີນການປັບໃໝ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີຂອງການຝ່າຍ ດັ່ງນີ້:

ຜູ້ປະກັນໄພທີ່ຝ່າຍ ແລະ ລະເມີດໃນໝວດທີ 4, ໝວດທີ 5 ມາດຕາ 20 ຂໍ້ທີ 4, ມາດຕາ 21 ຂໍ້ທີ 1 ຂອງຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ໜຶ່ງລ້ານກີບ;

ຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ຝ່າຍ ແລະ ລະເມີດໃນມາດຕາ 21 ຂໍ້ທີ 2 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ທີ່ເປັນກໍລະນີກະທຳຜິດຕໍ່ເນື່ອງ ຈະຖືກປັບໃໝອີກບໍ່ເກີນວັນລະ ຫ້າແສນກີບ ຕະຫຼອດເວລາທີ່ຍັງຝ່າຍຢູ່.

ມາດຕາ 23 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ບັນດາຜູ້ປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ຖ້າຫາກມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃຫ້ລາຍງານກະຊວງການເງິນ ເພື່ອຊີ້ນຳ, ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂໃຫ້ທັນເວລາ.

ມາດຕາ 24 ຜົນສັກສິດ

ຄຳແນະນຳສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ

ສັນຕິພາບ ພິມວິຫານ